Kaj je novega?

Smrt slovenskega misijonarja. Č. g. Valentin Vogrinc duhovnik misijonske družbe sinov Srca Jezusovega, je umrl 1. maja t. l. v Gradcu v hiši iste misijonske družbe. Rojen je bil v Žetalah leta 1864, v mašnika posvečen v Mariboru leta 1892, je kaplanoval pri Sv. Marjeti niže Ptuja, v Cirkovcah in v Šmartnem pri Slovenjgradcu, od koder je odšel leta 1901 k sinovom Srca Jezusovega v Brixen na Tirolsko. V torek, dne 3. maja je bil v Gradcu pokopan. Bog mu daj večni mir.

Smrt duhovnika. V petek, dne 29. aprila je umrl v ljubljanskem LeoniščU upokojeni koroški župnik gospod Anton Gabron. Rodom je bil od Sv. Petra pod Sv. gorami, a služboval je kot duhovnik vedno na Koroškem. Po prevratu so ga nemške tolpe pregnale iz Koroške. Ostani mu ohranjen med narodnjaki časten spomin!

Umrla je v Mariboru v nedeljo, dne 1. maja gospa Helena Praznik, rojena Hrastnik. Pokopali so jo v torek popoldne na Polskavi.

Naliv zasul cesto. V nedeljo, dne 1. majnika je deževalo v Mariboru ter okolici zelo močno dvakrat popoldne. Naliv okrog druge ure popoldne, ki je bil spremljan od bliskov, groma ter toče, je bil silovit in je voda v hudournikih ter manjših potokih narastla kar mahoma. Z vrha Meljskega hriba se je tekom tega popoldanskega naliva vsulo polno deročih hudournikov, ki so izpodjedali lapor in ta se je vsul v celem velikem plazu z Meljskega hriba na okrajno cesto Maribor—Sv. Peter. Cesta ob Dravi je bila tako zasuta, da se ni mogel ogniti plazu samo voz, ampak niti človek ne. Na srečo se je posrečilo okrajnemu cestarju, da je dobil osem moških, ki so začeli prekopavati plaz in ga odkopali do večera toliko, da je bila zgoraj omenjena cesta očiščena laporja za osebni promet.

Umrl je v Selnici ob Muri Jos. Hecl, mlad posestnik na Dornerjevem. Rajni je bil sin odlične naše hiše in zvest volilec naše stranke. Podlegel je nesrečni jetiki. Pogreba se je v pondeljek, 2. maja udeležilo veliko število ljudi. Svetila mu nebeška luč! Vrli Hecl-Dornerjevi hiši pa naše sožalje!

Surov napad. Dne 26. aprila se je peljal s kolesom trgovec Jeglič iz Račjega domov po cesti Slivnica—Račje. Srečal je tropo živine, katero je gonilo nekaj mesarjev iz Maribora, najbrže na sejem. Živina ni bila navezana na vrvi in en vol se je nenadoma zakadil v Jegliča ter ga vrgel s kolesom vred v obcestni jarek. Ker je Jeglič neprevidne gonjače oštel, so planili nad njega s palicami ter ga tako pretepli, da so mu zlomili desno nogo pod kolenom. Nezavestnega so pustili potem ležati v cestnem jarku. Neki voznik ga je našel in prepeljal domov, odkoder so ga na avtomobilu mariborskega rešilnega oddelka prepeljali v bolnico. Jeglič ni spoznal nobenega od napadalcev.

Smrtna kosa. V Spodnji Koreni je umrl g. Leopold Grušovnik, posestnik in kovač. Bil je celo svoje življenje delaven in skrben gospodar in zlasti kot kovač zelo čislan. Na njegovi sedmini se je nabralo 55 Din za afrikanske misijone. Naj v miru počiva!

Smrtna kosa. Umrl je 21. m. m. obče spoštovani kmet Jakob Jančič v najboljših letih. Bil je dalje časa občinski odbornik ter dober in prijazen sosed. Kako je bil priljubljen, pokazali so ljudje z obiskom pri odru in pri pogrebu, ki se ga je udeležila velika množica. Zapušča ženo in sedem otrok.

Požar v Trbonjah. V noči od pondeljka na torek, dne 26. aprila je pogorela hiša in škedenj posestniku Jakobu Uršnik, ki je cerkveni ključar cerkve sv. Daniela. Živino in svinje so s težavo rešili. Najbrž je ogenj podtaknila zlobna roka. K sreči je posestnik visoko zavarovan.

Zasluženo odlikovanje. V nedeljo, dne 29. maja se bo vršila v Slov. Gradcu pomenljiva slavnost. Ta dan se bo izročilo na slovesen način zasluženo odlikovanje g. Luki Pogač, žup. v Pamečah. Te slavnosti se bodo udeležili poslanci, vsi župani iz okraja in zastopniki okr. zastopa, okr. hranilnice ter vseh zadrug in gospodarskih organizacij. Cel okraj se raduje, ker je odličen zadrugar in javni delavec, ki skoro 40 let vodi zavedno občino Pameče, dobil tako lepo odlikovanje.

Otroka vrgla v vodo. Pri Slov. Bistrici so veliki ribniki, ki so last grofa Attemsa. Nasipe ribnikov je uprava grofovih posestev v zadnjem času precej zanemarila, voda iz ribnikov se odteka in se zadržuje le še po najbolj globokih kotlinah, katerim pravi priprosto ljudstvo, da so to morska očesa in po ljudski govorici brez dna. Zadnji petek je eno od teh morskih očeh naplavilo v vrečo zavitega, kake 3 tedne starega otroka, ki je bil zvezan na rokah in nogah. Otroka je pognala gotovo v ribnik nezakonska mati in bistriška žandarmerija vodi strogo preiskavo.

Nalivi v Prekmurju. Pretekla nedelja je bila v Prekmurju zelo burna. Že predpoldne so priplavali od Pohorja temni oblaki in začelo je liti, kakor že dolgo ne. Za dežjem se je vsula toča in v par trenutkih so bila tla bela. Toča je bila debela ko orehi in še bolj. Zapustila je precej žalostne sledove zlasti v sadovnjakih, kjer so bila drevesa v polnem cvetju. Mnogo je trpela tudi mlada setev, ker jo je toča zbila v tla. Naliv je bil silen. Voda ni mogla odtekati sproti in se je razlila čez ravan in pota. Tudi veliki del Murske Sobote je bil pod vodo, tako da sploh ni bilo mogoče stopiti na ulice.

Sova mu je izpraskala oko. Med priprostim ljudstvom je splošno znano, kako matere svarijo deco, naj ponoči ne oponaša sovinih vikov, ker ta nočna ptica se požene v človeka ter mu izpraska oči. Ta ljudska govorica se je dobesedno uresničila te dni v okolici Ormoža. Predzadnji četrtek je bil sprejet v mariborsko splošno bolnico na očesni oddelek 14 leten krepek fant iz okolice Ormoža. Manjka mu levo oko in se pozna na okolici izteklega očesa, da mu je roparska ptica zasadila krempelj v oko. Po zdravniškem pregledu je fant pripovedoval, da sta stala s svojim bratom zadnjo sredo zvečer v gorici pred hramom. Bilo je že proti mraku in gledala sta izpred hrama na precej oddaljno bukev, na kateri je krmila sova mladiče. Nista stala pod drevesom, ampak precej proč. Kar naenkrat je mogočno zašumelo nad obema in sovini krempIji so se zasadili v levo oko omenjenega brata. Napadeni je zakričal iz polnega grla in ko je roparica opravila svoje delo, se je zakadila v brata, katerega je močno razpraskala po glavi in po obrazu in je odletela nazaj proti bukvi, na kateri ima mladiče. Na očesnem oddelku bodo fantu še izrezali od krempljev ranjeno notranjo kost in bo ostal celo življenje živa priča, da se sova res loti človeka. Treba še tudi poudariti, da omenjena fanta sove nista dražila s kakim vikanjem, ampak sta jo opazovala čisto mirno in tiho.

Čuvajte javne naprave! Odkar je prevzel ptujski okr. zastop dravski most v Ptuju ter ga popravil, je namestil na sredi mosta radi varnosti prometa tudi veliko obločnico, to je veliko električno luč, ki stane precej denarja. Pred štirimi meseci je že nekdo razbil obločnik in žarnico ter s tem napravil okrajnemu zastopu 250 Din škode. V noči od 29. na 30. aprila pa je spet nekdo razbil svetilko. Menda je vrgel kamen v električno luč, da je razbil obločnik in žarnico. Spet je nastala velika škoda. Ne samo to, da ima okraj škodo, je tudi za varnost ljudi velike važnosti luč na mostu. — Če kdo zna za zlikovca, naj ga javi na okrajni zastop. Ljudem priporočamo, da strogo pazijo na javne naprave, ker te stanejo mnogo denarja in ta denar gre iz žepa davkoplačevalcev. Čuvajte javne naprave, ker te služijo vsemu prebivalstvu ter naznanite vsakega škodljivca, da bo strogo kaznovan.

Cerkvena slovesnost pri Sv. Janezu Nepomuku nad Marenbergom ob Dravi. Spomin sv. Janeza se obhaja pri veliki in zgodovinski cerkvi na lepem griču ob pobočju gore Radelj v tem najlepšem mescu letos z dvodnevno slovesnostjo: V nedeljo, 15. maja ob pol 10. uri predpoldne sv. opravilo in sta dve maši. Popoldne ob pol 3. uri pete litanije Marije z dvema blagoslovoma. V pondeljek, dne 16. maja, god sv. Janeza, je prvo sv. opravilo zjutraj ob 6. uri, nato je več sv. maš in prihajajo procesije iz Dravske doline, ob 10. uri predpoldne pridiga in slovesna sv. maša. Razen tega je v soboto, 14. majnika in v torek, 17. majnika tiha sv. maša ob 6. uri zjutraj. V križevem tednu je prošnja procesija k Sv. Janezu. V prejšnjih letih je bila v mesecu maju in juniju, pa tudi sicer med letom večkrat v tednu sv. maša v tej cerkvi. V prijetnem pomladanskem času, v lepem milem mesecu maju pokrivajo zale cvetke zemljo in svojo krasoto razvijajo ter ljubo vonjavo okoli razširjaje poveličujejo in slavijo svojega Stvarnika, kličejo pa tudi častilce majnikove Kraljice in našega domačega slovanskega svetnika sv. Janeza na prijazni zali hribček. — Lepa nedelja se obhaja po navadi po prazniku presvetega Rešnjega Telesa, letos 19. junija. — Nekatere stvari naj se omenijo, ki sicer niso v zvezi s prihodnjo cerkveno slovesnostjo. Lansko leto se je pričelo s prenavljanjem cerkve, seve je treba delo nadaljevati, sicer je nevarnost, da doleti to veličastno svetišče ista usoda kakor stolnico sv. Vida v Pragi, kjer so v stranskem oltarju v krasni in dragoceni rakvi shranjeni telesni ostanki sv. Janeza Nepomuka. Velika in lepa gotska stolna cerkev ter kraljevi grad na Hradčanih sta namreč v nevarnosti, da se zrušita. Leta 1935 bode minilo dve sto let, ko je bila v Marenbergu postavljena ta prostorna in lepa cerkev. Ob tej priliki se namerava izdati zgodovinska knjiga s slikami. Razpravljalo se bode o Dravski dolini sploh, natančneje še o zgodovini Marenberga. Naj bi ne prenehala nekdaj sloveča božja pot k Sv. Janezu, kjer je bilo pred dobrimi deset leti središče mladinske izobrazbe za Marenberg, Mladeniške in Dekliške zveze. Razen Sv. Janeza so v Marenbergu še štiri cerkve, vse velike, ki željno čakajo, kdaj dobe lepše lice, novo obleko. Tudi Kalvarija ob vznožju starega gradu, poleg nekdanjega slavnega in imovitega samostana, slikovito ležeča ter znamenita kakor jih je malo, je zanemarjena; zadnjikrat je bila popolnoma prenovljena leta 1859, kakor pove napis na severni strani zadnje postaje. Krasni so kipi, umetniško izdelani, notranje čustvo, dušno trpljenje je čudovito izraženo v njih. Nič manj ne prevzame človekovega duha pokrajinsko ozadje, severno pa slikovita cerkvica vrh gore, cerkvica bela sv. Treh Kraljev.

Toča v Savinjski dolini. Hmeljski nasadi v Št. Petru, Gotovljah, Pirešici in Šentjungertu so doživeli občutno škodo. V nedeljo, 1. maja, okrog pol dveh popoldan se je namreč na te kraje vsipala kot lešnik debela, gosta toča in v hipu uničila do tri četrtine hmeljskih poganjkov. S tem so hmeljarji občutno prizadeti, ker se hmeljska kampanja najmanj za 14 dni zakasni, to je toliko časa, da poženejo novi poganjki. Tudi kvantitativno je vsled tega pričakovati manj pridelka, dočim kvaliteta ne bo oškodovana, če ne pride kaka bolezen ali druga nesreča.

Po Savinjski dolini razširjajo nekateri naši nasprotniki, katere lep razvoj našega zavoda zelo peče, da ima naša Ljudska posojilnica v Celju pri td. Vinko Vabič veliko posojilo in da hoče Ljudska posojilnica v zadregi za kritje tega posojila prevzeti Vinko Vabičevo hmeljarno. Izjavljamo, da so te govorice, ki imajo svoj izvor v Žalcu, popolnoma neresnične, da nima Ljudska posojilnica v Celju pri td. Vinko Vabič niti vinarja posojila in ga ni nikdar imela. Vsled tega tudi ne more biti v zadregi za to posojilo. Prosimo vse naše prijatelje, da nam naznanijo vsakega, ki take laži razširja, da ga izročimo sodišču. — Resnica na stvari pa je, da je podvzela Ljudska posojilnica v Celju korake, da se ustanovi zadruga za nakup in prodajo hmelja v Žalcu, ki bi kupila hmeljarno Vinko Vabič. Vsled tega skuša pridobiti veliko zadružnikov, da bi plačali deležno glavnico v približno dve tretjinski višini kup-

Prošt G. Einspieler umrl.

Iz. Sv. Jurija v Slovenskih goricah smo prejeli vest, da je umrl gospod prošt Gregor Einspieler. Pogreb se je vršil v pondeljek, 2. maja, ob 10. uri dopoldne.

Gregor Einspieler se je rodil v Svečah na Koroškem 10. marca 1853. Dopolnil je torej 74 let. V mašnika je bil posvečen dne 16. julija 1876 in je lani slovesno obhajal zlato mašo. Do prevrata je služboval na Koroškem, kjer se je z vso dušo posvetil narodnemu delu ter ogromno storil za napredek slovenskega življa. Od l. 1888. do 1906. je bil župnik v Podkloštru, potem je dobil proštijo v Tinjah. Od tu ga je pregnala 1. januarja 1919 podivjana nemška druhal. Od tega časa pa do 1. junija, ko je dobil župnijo pri Sv. Juriju v Slov. goricah, je prehodil celo Slovenijo kot begunec. Nekaj časa se mudil v Pliberku, a med plebiscitom ga je medzavezniška komisija na prošnjo avstrijske vlade izgnala iz plebiscitnega ozemlja in v najhujši zimi so naložili gospoda prošta v avto, da zapeljali preko meje do bližine Prevalj ter ga postavili v sneg brez vseh sredstev.

Vse imetje mu je ostalo v Tinjah. Župnišče so mu podivjani nemški kmetje s pomočjo »Volkswehrovcev« izropali. 3. novembra 1920 je prišel zopet v Tinje, da reši, kar niso divjaki uničili. Ta poskus bi bil skoro plačal z življenjem. »Slovenec« je takrat obširno poročal o trpljenju, katerega je prošt prestal, preden se mu je posrečilo pod zaščito avstrijskih orožniških bajonetov zapustiti svojo domačo župnijo.

Za begunca se je sedaj pričelo žalostno romanje iz kraja v kraj, naša vlada mu ni dala podpore, češ, da za to ni nobenega fonda, in navezan je bil le na skromno podporo »Gosposvetskega Zvona« in privatnikov. Mudil se je v Ljubljani, potem v Ptuju pri Čučeku in nazadnje poldrugo leto pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Dne 1. junija 1922 pa je škof Napotnik na smrtni postelji podpisal dekret, s katerim ga je imenoval za župnika pri Sv. Juriju v Slov. goricah.

V najprijaznejšem delu Slovenskih goric je Einspieler našel svoj novi dom. Ljudstvo se ga je oklenilo z ljubeznijo in spoštovanjem. In ljubezen njegovih faranov, ki so videli v njem ideal dušnega pastirja, mu je lajšala težke spomine.

Veliko je storil pokojni Einspieler za svoj narod, veliko je zanj pretrpel, sedaj pa je odšel k Bogu po zasluženo plačilo.

Velezaslužnemu narodnemu borcu in pa trpinu bo ohranjen hvaležen spomin!

Veličasten pogreb prošta Einspielerja.

Sv. Jurij v Slov. gor., 2. maja 1927.

Danes smo položili k večnemu počitku koroškega narodnega mučenika, bivšega tinjskega prošta, koroškega deželnega poslanca ter tukajšnjega župnika g. Gregorja Einspielerja.

Skoro cele Slovenske gorice so bile ta dan po koncu. Od vseh strani so prihajale ljudske množice k Sv. Juriju. Vozovi in avtomobili so po vseh cestah, ki vodijo k Sv. Juriju, vozili Einspielerjeve častilce. Iz Maribora so se pripeljali na pogreb: veliki župan in rojak pokojnikov g. dr. Schaubach z okrajnim glavarjem vladnim svetnikom g. dr. Marko Ipavicem in vladnim tajnikom g. dr. Makarjem. Nadalje so dospeli: ravnatelj g. dr. M. Potočnik, dr. Rudolf Ravnik, predsednik kluba koroških Slovencev g. tovarnar Hochmüller z mnogimi člani kluba. Med udeleženci smo opazili več zastopnikov Slovencev iz Koroške in Primorske. Jugoslovanski klub in naše organizacije je zastopal narodni poslanec g. Franjo Žebot. Ljudstva je bilo okoli 10. ure zbranega pri cerkvi Sv. Jurija toliko, da je bil prijazni hribček podoben velikemu mravljišču.

Na sprevod je došlo okoli 40 duhovnikov ne samo iz domače dekanije, ampak celo častitljivega starčka, nekdanjega župnika iz Št. Ruperta pri Velikovcu g. Treiberja smo opazili med udeleženci. Sprevod, katerega se je udeležilo gotovo par tisoč ljudi, je vodil domači g. dekan, duh. svetovalec g. Jos. Janžekovič. Po mrtvaških molitvah je g. dekan imel govor v cerkvi. V svojem v srce segajočem govoru je primerjal rajnega narodnega mučenika Einspielerja trpečemu svetopisemskemu Jobu. Velikansko je bilo trpljenje in preganjanje, katero je moral prestati naš ljubljenec in narodni mučenik Einspieler za svoj narod, za svoje ideale. A dobri mož je vse te težave prenašal s čudovito, zares Jobovo potrpežljivostjo. Ko je bil sredi najhujše zime vržen na cesto od razdivjane tolpe in postavljen brez vseh sredstev na sneg, našel je tu v naših Slovenskih goricah svoje zavetišče, svoj novi, mirni dom. Pri Bogu bo rajni prošt gotovo prosil za združitev koroških Slovencev z lavantinsko škofijo.

Po slovesni sv. maši so domači župani zanesli truplo na pokopališče, ki se razprostira na prijaznem hribčku ob cerkvi Sv. Jurija. Ob cerkvenem zidu, na lepem prostoru, je bil izkopan grob za našega Einspielerja. Ves grob je bil obložen s cvetjem. Domači dobrošolani pevski zbor je ob župnišču, v cerkvi in na pokopališču zapel pretresljive žalostinke. V imenu koroških Slovencev se je od velikega sina našega naroda poslovil predsednik koroškega kluba v Mariboru g. tovarnar Hochmüller. Narod je plakal, ko je govornik v imenu koroških Slovencev se v ganljivih besedah poslavljal od njih voditelja. Opisal je velikanske zasluge, katere je pridobil rajni prošt za pravice teptanega koroškega slovenskega ljudstva. Einspieler ni bil za Korošce samo naš veliki vodja, ampak on je bil za nas naš apostol, naš drugi Slomšek. Govornik se je iskreno zahvalil gospodu dekanu Janžekoviču, kateri je vzel Einspielerja pod streho in mu bil v pravem pomenu besede v času tuge in težav njegov krušni oče ter mu je tudi preskrbel s svojo vplivno besedo nov dom v prijaznem Sv. Juriju.

Za g. Hochmüllerjem je govoril poslanec g. Žebot v imenu naših organizacij in v imenu ljudstva Slovenskih goric, katero je rajnega prošta vsled njegove ljudomilosti in dobrosrčnosti vzljubilo in ga spoštovalo kot očeta. Slovenske gorice so sprejele velikega sina koroške slovenske matere kot svojega in cele Slovenske gorice so ponosne, da je našel ta narodni velikan tu svoj zadnji počitek.

Težko, težko, s solzami v očeh so se ločili ljudje od groba. Osobito težko je bilo slovo za naše koroške brate in sestre! Opazoval sem ta prizor in milo se mi je storilo, ko sem videl neizmerno srčno bol bratov iz tužnega Korotana! Tak prizor se ne da popisati ne s pisano, ne z govorjeno besedo!

V srce je ganil vse navzoče vzklik koroškega starčka: Slomšek in Ti Einspieler nepozabni, izprosita pri Bogu, da nam bo kmalu zapel naš gosposvetski zvon himno naüega narodnega vstajenja! Ž.

nine. Ako se ta akcija posreči, in se dobi toliko zadružnikov in toliko deležne glavnice, ki bode zadostovala za nakup Vinko Vabičeve hmeljarne, potem jo bode kupila ta novoustanovljena zadruga. Pri podjetju bi bil tudi nadalje udeležen gospod Vinko Vabič. Zato pozivamo vse one hmeljarje, ki jim je na tem ležeče, da pride Vinko Vabičeva hmeljarna v Žalcu v dobre roke, ozir. v upravo vestnih ljudi, ki jim je v prvi vrsti korist hmeljarjev pri srcu, naj podpišejo pristopnice in vplačajo deleže. Eden delež znaša 1000 Din. Vsak zadružnik-hmeljar pa lahko podpiše tudi več deležev. Priglasiti se je pri Ljudski posojilnici v Celju.

Železniški nesreči. Dne 13. aprila je šel po železniškem mostu čez potok Radolno blizu postaje Sv. Lovrenc na Pohorju ponoči Fr. Dobovšek na svoje stanovanje v kamenolomu, kake četrt ure nad mostom. Druge poti od postaje ni. Mož ni vedel, da ima brzi tovorni vlak od Dravograda, ki bi imel voziti okoli 20. ure, zamudo. Podal se je po mostu in prihajajoči vlak ga je ravno na mostu zagrabil, mu zlomil eno nogo in ga z vso močjo vrgel na železno mostno orgajo, kjer je z razbito lobanjo in drugimi poškodbami obležal mrtev. — Druga železniška nesreča se je prigodila v istem kraju dne 28. aprila. Čez železniški tir drži okrajna cesta iz Sv. Lovrenca na Pohorju in Puščave na postajo Sv. Lovrenc na Pohorju. Prehod se zapira z zatvornico iz postaje. Omenjeni dan je pripeljal tovorni vlak od Fale. Kretnik na postaji je spuščal zatvornico na prehod. V tem trenutku je pripeljal hlapec lesnega trgovca Lešnika težko nabasani voz z deskami. Najbrž je mislil, da bo še prevozil in je zapeljal na tir. Zatvornica pa je padla med konje in voz in bil je ujet. K sreči so zapazili na postaji, da se je moralo na prelazu nekaj zgoditi, ker je zatvorni stroj nehaj delovati in so vlak, ki je že iz postaje vozil, ustavili; drugače bi bil oba konja razmesaril, tako je bila prelomljena samo zatvornica. Zakaj se je moglo to zgoditi? Prej je bila pri prelazu ob cesti hišica za čuvaja, ki je ob prihodu vlakov cesto zapiral; da bi žel. uprava prihranila plačo za enega kretnika ali čuvaja, je dala hišico podreti in sedaj se cesta zapira iz postaje. Občinstvo in občine so protestirale in opozarjale, da se bo enkrat zgodila kaka nesreča. Železniška uprava pa tega ni upoštevala. Ko bi na dotičnem kraju bil čuvaj, bi se te nesreče ne bile zgodile. Vse občinstvo obsoja neutemeljeno varčevanje in želi, da se čuvajnica zopet vpostavi, da ni izpostavljeno nevarnostim in železniško osobje mnogim pisarijam in sitnostim.

Pomladanske prireditve Zveze vojnih tovarišev. — 8. maja: Odkritje spomenika v Borovnici. 26. maja: Veliko zborovanje mož, vojnih trpinov iz bivše Štajerske in odkritje zahvalne spominske plošče preostalih v priljubljenih Petrovčah (1 postaja od Celja). 6. junija: Pokrajinsko zborovanje na Žalostni gori (Preserje) za vse tovariše iz okoli nje ležečih krajev. 12. junija: Odkritje veličastnega spomenika 239 padlim Šentpeterčanom v Ljubljani. — Tovariši! Pojdite, vsak v tisti kraj kamor vsakogar vleče srce, posebno pa vam priporočamo Petrovče in Št. Peter (Ljubljana). Vse naše podružnice naj prav gotovo pošljejo vsaj zastopnike v ta dva kraja, ki naj se vsikdar javijo pri predsedniku Colariču. Če reflektirajo na prenočišče, naj to sporoče krajevnemu slavnostnemu odboru. Glavno skupno zborovanje bo pa 21. avgusta na Brezjah. Povsod naj grmi naš glas: za naše v vojni pohabljene tovariše prispevaj Slovenija in sama tudi opravljaj ta davek in skrbi za nje v svoji ljudski zbornici. — Tovariši: Vsi med sabo zvesto se ljubimo, s krvjo zapisanih besed ne pozabimo! — Glavni odbor ZSV v Ljubljani.

Najstarejši človek na svetu. Do nedavno je bilo splošno mnenje, da je najstarejši človek na svetu Zaro Agha, star Turčin, kateri je 31. marca praznoval svoj 154. rojstni dan. Ljudsko štetje v Turčiji pa je pokazalo, da je najstarejša žena, po imenu Fatma Hundum, stara 160 let. Rojena je bila v Tirnovi l. 1767. ter preživela vse svoje otroke, dasi ima veliko število vnukov, pravnukov in prapravnukov. Zaro Aghova žena — sedanja je enajsta — je 65 let stara in nedavno je izjavil, da ako mu ta umre, bo že še drugo dobil. Pred tremi leti je še vedno delal. Pravi, da je bil v življenju srečen in se nima nič pritožiti. Ko je bil star 90 let, je izgubil zobe, a dvanajst let pozneje torej v 102. letu sta mu v spodnji čeljusti zrastla dva nova.

Spominske podobe za prvo sv. obhajilo dobite gg. katehetie najlepše in najcenejše v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5 ali v podružnici Aleksandrova cesta 6.

Za šk. dijaško semenišče so darovali: Na gostiji Erjavec—Lorbek, Marija Snežna, 90 Din; na gostiji Tušek—Kekec, Sv. Marko niže Ptuja, 110 Din; na neki gostiji pri Vurbergu, 100 Din; na gostiji Rotovnik—Gams, Šmartno pri Slovenjgradcu, 78 Din; dr. Ivan Jančič, 280 Din; Ivan Žibret, Planina pri Sevnici, 40 Din; na gostiji Težak—Janžekovič, Sv. Andraž v Slov. gor., 61 Din; Franc Satler, kaplan, Sv. Jurij ob Ščavnici, 176 Din; Ivan Kodrič, kaplan Marija Snežna, nabral pri blagoslovitvi križa, 100 Din. — Skupaj: 1035 Din. Bog povrni vsem darovalcem! Spominjajte se dijaškega semenišča z denarnimi zneski ob raznih slovesnostih!

Srbohrvatski-slovenski slovar

lahko kupite v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Mali stane 20 Din, kjer pa je le najpotrebnejše. Veliki pa stane 60 Din. Tega posebno priporočamo vsem župnim in občinskim uradom. **Največjo nevoljo na občinah povzročajo srbohrvatski dopisi,** ki jih občinarji ne razumejo popolnoma. Temu se da odpomoči, ako si občina naroči Srbohrvatski-slovenski slovar pri **Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5 ali Aleksandrova cesta 6.** Stane 60 Din, poštnina posebej.

Molitvenik – najlepše birmsko darilo.

Vsem botrom in botram priporočamo, da dajo namesto ali pa vsaj poleg drugih spominkov na sv. birmo gotovo tudi molitvenik. Ker pa je na dan sv. birme najbolj nerodno se prerivati pri stojnicah in knjige pregledovati, zato si raje kar naročite katerega izmed sledečih molitvenikov iz **Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5:**

Pri Jezusu, rd. obr. 9 Din, zl. obr. 15, 28, 38, 42 30, 54 Din.
Češčena Marija, rd. obr. 16 Din, zl. obr. 18, 19, 47, 52 Din.
Rajski glasovi, zl. obr. 39, 43, 46, 52, 58, 62 Din.
Nebesa, naš dom, zl. obr. 52, 60, 68, 80, 90 Din.
Oče naš, rd. obr. 8.75 Din, zl. obr. 31 Din.
Angelček, rd. obr. 7.50 Din, zl. obr. 26, 32, 23 Din.
Kam greš, rd. obr. 9 Din, zl. obr. 17, 27 Din.
Ključek nebeški, rd. obr. 20 Din, zl. obr. 25 Din.
K Materi, rd. obr. 21 Din, zl. obr. 25 Din.
Slava božja, rd. obr. 7 Din, zl. obr. 13, 15 Din.
Bogu, kar je božjega, rd. obr. 18 Din, zl. obr. 30 Din.
Kruh življenja, rd. obr. 12 Din, zl. obr. 28 Din.
Hoja za Kristusom, rd. obr. 16 Din, zl. obr. 24 Din.
Zdrava Marija, rd. obr. 15 Din, zl. obr. 22, 30, 40, 44 Din.
Jezus na Križu, rd. obr. 18 Din, zl. obr. 30 Din.
Bog s Teboj, zl. obr. 16, 18 Din.
Kvišku srca, zl. obr. 28, 43 Din.
Večna molitev, rd. obr. 40 Din, zl. obr. 60 Din.
Bogomila, rd. obr. 20 Din.
Svetilnik na morju življenja, zl. obr. 20 Din.
Zgodi se Tvoja volja, zl. obr. 50, 40 Din.

Isti molitveniki se dobijo tud v podružnici **Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Aleksandrova cesta 6.**

Mariborsko pevsko okrožje

PEVSKI KONCERT

v nedeljo, dne 15. maja 1927

SPORED:

1. A. Foerster: Povejte, ve planine . .. Moški zbor. Slov. pevsko društvo Maribor.
2. J. Aljaž: Domovini. Mešan zbor.
3. a) J. Semjanov: Na zeleni gori. Moški zbor. — J. Volc: Škrjančki. Moški zbor. — b) Dr. A. Schwab: Kukavica. Mešan zbor. — Dr. B. Ipavic: Slovan, na dan! Mešan zbor. Sv. Martin pri Vurbergu, pevovodja g. Stanko Novak.
4. Al. Mihelčič: Slavček. Moški zbor. — A. Nedved: Ljubezen in pomlad. Moški zbor Konjice, pevovodja g. A. Smogavec.
5. St. Premrl: Napitnica. Mešan zbor. — St. Mokranjec: Srbske narodne pesmi II. Mešan zbor. Slov. pevsko društvo Maribor, pevovodja g. Jan. Ev. Gašparič.

ODMOR.

6. a) Dr. B. Ipavic: Brezi jadra. Moški zbor. — L. Hudovernik: Naša zvezda. Moški zbor. — b) A. Nedved: Nazaj v planinski raj! Mešan zbor. Združeni zbori.

Dvorana Union (Götz)

Začetek ob 16. uri (4. uri popoldne).

Za razvedrilo.

Rešitev uganke iz Prelekije: 4 copotači (4 noge), 4 combelači (vime), 2 žareča (oči), 2 bodeča (rogova), pa en mühotep (rep) je — krava.

Nove uganke: Katero drevo vsako leto rodi, pa nikdar ne cveti? — Kateri človek je od spredaj in zadaj enak? — Cvet rdeč, za belo ograjo cveteč, še rdečo ograjo več, pa je cvet kakor speč. Včasih blagoduhteč, včasih strupeno bodeč, kakor ga pač človek rabiti zna, ker ga vsak človek ima.

Ne more: Mihec in Drejček sta se tepla v šoli. Ko ju je učitelj zalotil, je rekel Mihcu, ker se mu je zdel bolj nedolžen kot Drejček: »Ne tepi Drejčka, čeprav te je on preje udaril! Ali ne veš, da smo se učili iz sv. pisma: Ako te kdo udari na eno lice, nastavi mu še drugo!« — Mihec pa je odgovoril: »Gospod učitelj, ali mene je Drejček po nosu udaril in jaz nimam drugega nosu!«

Velik umetnik. K bogatašu, ali velikemu skopuhu je bil poklican velik umetnik, ki bi naj bil naslikal na eno steno velike sobe veličastni prizor, kako gredo Izraelci skozi Rdeče morje. Ko pa je bogatin vprašal, kaj bo stalo, je umetnik povedal zelo visoko vsoto 1000 cekinov. Bogataš-skopuh pa je zbijal to ceno tako dolgo doli, da sta se konečno pogodila za 100 cekinov, ki mu jih je moral takoj šteti. Umetnik je bil seveda zelo užaljen. Poleg tega mu je bogataš še naročil, da naj hitro dela, ker je bil pač umetnik pri njem na hrani. Čez dva dni pa pokliče umetnik bogataša: »Gospod, slika je gotova!« Bogataš vesel, da bo zdaj malo stroškov zavoljo prehrane, stopi v sobo in vidi — rdeče pobarvano steno ter vzklikne: »Kaj je to?« Umetnik: »To je Rdeče morje!« »A kje so Izraelci?« »Ti so

Poročila S. L. S.

Ljubljanska oblastna skupščina. Oblastna skupščina je imela pretekli teden seje v pondeljek, torek, petek in soboto. Vloženih je bilo veliko število za javni blagor koristnih predlogov. Omeniti je pred vsem predlog poslanca Umnika iz Gorenjskega glede učnega načrta pri šolah. Gospod veliki župan je dal zadovoljiv odgovor v tem smislu, da se bo želja kmetskega ljudstva pri novem učnem šolskem zakonu upoštevala. Sedaj je dolžnost vseh naših organizacij, kmetskih zvez, podružnic Kmetijske družbe, krajevnih organizacij SLS, občinskih odborov in krajnih šolskih svetov, kakor tudi drugih prijateljev kmetskega stanu in kmetov samih, da izrazijo svoje težnje glede šolskega zakona. Poslanec Deželak je vložil predlog radi podržavljenja okrajne ceste Celje—Laško—Rimske Toplice—Zidani most, in predlog glede zavarovanja bregov Savinje v Rifngradu in Debru pri Laškem in zavarovanje bregov Lahomnice in Gračnice, kjer voda trga posestnikom rodovitno zemljo. Prav zanimivo je bilo postopanje trboveljskega Sitarja in demokratskih poslancev glede premestitve glavarstva iz Laškega v Trbovlje. Cela zbornica je soglasno sprejela sklep odseka za uredbe, katerega poročevalec je bil poslanec dr. Česnik, da ostane glavarstvo v Laškem, a v Trbovljah se naj ustanovi ekspozitura. Torej je volk sit in ovca cela. Zmagalo je edino pravilno stališče, katerega je zastopala naša stranka v javnosti in zbornici. V soboto, dne 30. aprila je bila skupščina odgodena na nedoločen čas.

Za železničarje. Poslanci SLS: Križnik, Deželak in Tratnik so vložili dne 29. aprila z ozirom na to, da se je z dnem 1. aprila odpustilo večje število delavcev in je obenem znižana plača a tudi delo tako, da se dela namesto 6 dni samo 4 dni v tednu, v ljubljanski skupščini predlog: Oblastnemu odboru se naroča, da posreduje pri železniškem ministrstvu, da se čimprej zboljša položaj delavcev na železniških progah vsaj s tem, da bi se delo vršilo redno.

Laško. V nedeljo, dne 15. maja se vrši v Laškem v Društvenem domu po prvem sv. opravilu shod SLS. Na shodu govorijo oblastni in narodni poslanci. Vabljeni tudi iz drugih župnij. Shodi po okraju se naznanijo pozneje.

Shod Slovenske ljudske stranke v Št. Ilju v Slov. gor. se je vršil v nedeljo, 1. maja ob obilni udeležbi iz domače in sosednih župnij. Shodu je predsedoval načelnik krajevne organizacije SLS g. Vrečke. Domači poslanec g. Franjo Žebot je podal izčrpno poročilo o položaju. Zborovalci so izrekli našim poslancem zahvalo za njih delo in popolno zaupanje. Naši vinogradniki so posebno veseli, da se je našim poslancem posrečilo doseči odpravo prijave vina v jeseni. Hvaležni smo jim tudi, ker so uspeli, da se je odpravila carina na galico. Na koncu shoda smo vsi obljubili, da bomo pri bodočih volitvah vsi kot en mož zopet volili našo Slovensko ljudsko stranko.

Mislinjska dolina. V nedeljo, dne 26. aprila ste se vršila dva dobro obiskana shoda v Št. Petru na Kronski gori in v Št. Janžu pri Dravogradu, na katerih sta poročala narodni poslanec Vlad. Pušenjak in oblastni poslanec Iv. Guzej. Poročila so vzeli zborovalci z zadovoljstvom na znanje in se je poslancem SLS izrekla zaupnica. Po zborovanju so se odborniki strankine organizacije razgovarjali o regulaciji Mislinje, pospeševanju živinoreje potom bikorejske zadruge, izplačilu vojne odškodnine in dobili od poslancev pojasnila, da se deluje za rešitev teh vprašanj.

Naša društva.

Od nekod. — Izobraževalna društva se v novejšem času snujejo tu in tam. Prav hvalevredno v smislu prave izobrazbe in v prvi vrsti potrebno v krajih, kjer se narod doslej še ni zanimal dovolj za prosvetno delo. Ljudske knjižnice, pevska društva, društveni večeri s poučnimi govori, predstavljanje ljudskih iger in dr. so gotovo sredstva za dosego moralnega tozadevnega uspeha. Navadno se pa vrši vse to v pomanjkanju potrebnega društvenega lokala v kaki gostilni s sledečo prosto zabavo in plesom, katerega se — kar namenu zelo škoduje — udeležuje le nedorastla, nenadzorovana mladina do pozne ure, če ne vso noč. Naše mnenje je za to, da vsako »izobraževalno« društvo iz svojih priredb izključi naj vsak ples po vzgledu enakega društva v Črensovcih (Prekmurje), ki po povedanem izobrazbi naraščaja, in le ta pride v prvi vrsti v poštev, izobrazbi in moralnosti več škoduje kakor pa koristi in plesi na deželi sploh ne štejejo med izobraževalna sredstva. Nikakor pa izobraževalnemu društvu tudi ne koristi, ako se sestavi njegov odbor ali zastop zgolj iz še najpotrebnejše izobrazbe same potrebnih, nedorastle, mlečozobe in neizkušene mladine z izključenjem oseb, ki imajo v kraju ogled in veljavo. Kako naj vpliva ista na ljudstvo izobraževalno? Na noben način pa nismo za to, in to bi se moralo oblastno prepovedati, da se vršijo predstave včasih neprimernih mladinskih iger po ljudsko-šolski mladini v gostilniških prostorih in se spravljajo na oder predstave, v katerih se prikazujejo razmere, ki niso za deco, kakor snubitev, zaroke, poroke, ženin, nevesta, mož, žena in enako, ker se s tem v nezreli dobi opozarjajo in vadijo učenci na to, kar njihovi starosti ne odgovarja in se poslušalcu studi. Mladina današnjega časa itako hitro dozoreva, ni torej treba, njo pred časom vaditi na to, kar ji moralno ne prija, pač pa zabranjevati vse, kar jo stori pozorno na to. Zato še enkrat: Prirejanje dobrih ljudskih iger brez plesa! Predstave šolskih iger s strani šolskih otrok naj bi se pa vršile izključno le v šolskih prostorih s poprejšnjim odobrenjem igre po pristojnih šolskih oblastvih. Žal, da se povsod in tudi pri nas to ne upošteva.

Krščanska ženska zveza za Maribor in okolico naznanja vsem svojim članom in članicam kakor tudi vsem prijateljem društva, da proslavi 25 letnico dne 8. maja 1927. Spored. 1. Zjutraj ob 6. uri sv. maša s skupnim sv. obhajilom v stolni cerkvi. Popoldne v dvorani Union (Götz): 2. Godba. 3. Pozdravni govor. 4. Petje »Maribora«. 5. Deklamacija. 6. Godba. 7. Slavnostni govor. č. g. prof. Živortnika. 8. Rudeči Sarafan (dvospev). 9. Godba.

Mlada Breda na slivniškem odru. Na belo nedeljo so priredili slivniški igralci ljudsko opereto, dvodejanko »Mlada Breda«. Navzlic zelo slabemu vremenu je prihitelo ta dan polno občinstva od blizu in daleč. Nikomur ni bilo žal, da se je udeležil te prireditve. Saj ta predstava je bila glede svoje dovršenosti na višku. Da je prišlo kaj tacega na naš oder, gre predvsem zahvala našim duševnim voditeljem, ki so žrtvovali toliko truda in skrbi za našo podeželsko prosveto. Zahvala gre tudi našim vztrajnim in požrtvovalnim igralcem. Kar se tiče poteka dejanj, bi omenil, da so skoraj vsi igralci izvrstno rešili svoje vloge. Seveda tu-intam je že nekaj nedostatkov. Pa poglejmo raje njihove solnčne strani. Kdor je slišal otožno petje »mlade Brede« z njenim nežnim sopranom in njene matere z njenim zvonkim altom tam pred kipom Marijinim, kdor je slišal otožno bolestne melodije obeh, se mu je moralo razboleti srce v tej tako čuvstveni sceni in marsikomu je izvabilo prikrite solze. Nekak tip zlobne ženske je bila Hamedova mati, polna slabih lastnosti, koje veselje in strast je to, da na podel način povzroči smrt nežne cvetke — Brede. — Hamed, ženin, mlade Brede, je vsakomur imponiral. Ganljiv je bil prizor ob zadnjih zdihljajih Brede in potem njegov tragičen konec, ko umrje vsled nesrečne usode svoje neveste v njenem naročju še mlad in v cvetu svoje mladosti. — Le tako naprej! Z vso energijo se borimo za našo podeželsko prosveto; še več enakih predstav na naš oder, kajti naše občinstvo že željno pričakuje nadaljnih predstav.

Mala Nedelja. Nihče naj ne zamudi si ogledati Finžgarjeve narodne igre »Divji lovec« v nedeljo, 8. maja, ob pol 4. uri v Društvenem domu — samo enkrat ob vsakemu vremenu. Pridite od blizu in daleč!